

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.1. S. Gregorius Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

HISTORIA ECCLESIASTICA. LIBER XXXV.

Gregorius I. MAGNUS. PAPA.
MAURITIUS IMPERATOR. AUTHARIS REX.

§. I.

S. Gregorius Papa.

Pelagio II. Papa fati functo, cum Ec-
clesia sine Pastore esse non posset,
Clerici, Senatus Populusque Roma-
nus unanimi consensu Episcopum elege-
runt Diaconum, S. Gregorium, ex omni-
bus viribus repugnantem; obtendebat
enim, se summo in Ecclesia gradu esse in-
dignum, timebatque, ne sub Regimi-
nis Ecclesiastici suscipiendi specie ad hu-
jus Mundi pompam & tumultum, quem
reliquerat, revocaretur. Tandem quia
Electionem prohibere non poterat, simu-
lavit,

Sæculum VI.
A. C. 590.

Greg. Tur.
L. X. c. I.
Jo. Diac.
l. I. c. 39.

S 5

lavit,

Sæculum VI. lavit, se cum tempore consensurum; tunc
 A.C. 590. confidens in amicitia Imperatoris Mauri-
 ritii, cujus prolem masculam e fonte
 Baptismi levaverat, datis clam ad eum
 litteris, obtestatus est, ne Electionem
 approbaret. At Germanus Romanæ ur-
 bis Præfectus Gregorii tabellarium, mi-
 sero altero, in via occupari, epistolas, quas
 habebat, aperiri, simulque Electionis
 Decretum ad Imperatorem deferri ius-
 sit. Mauritius Gratias Deo agens, quod o-
 ptatissima sibi offerretur occasio summam
 Dignitatem Diacono Gregorio confere-
 di, datis litteris eum consecrari man-
 davit.

Interim funesta contagio Romæ atro-
 citer grassabatur, dumque Imperatoris
 Responsum Constantinopoli afferendum
 expectatur, S. Gregorius pronuncians
 sermone ad Populum hæc elocutus est:
Saltem, Fratres mei! Dei punientis mi-
num timeamus, quando percutimur, cum
antea ejus iram prævertere noluerimus.
Cernitis, totum populum vindictæ Divi-
næ gladio cadere. Morbum hominis non
expectat truculenta mors, & peccatorem
priusquam de pœnitentia cogitet, rapit.
Perpendite, quam terribile sit coram Di-
vino Judice sisti imparatum! non aliqua
tantum incolarum pars occumbit, sed se-
mul omnes perimus, vacuæ supersunt do-
mus, in oculis parentum liberi efflant ani-
mas.

mam. Ergo peccata nostra ad examen vo- Sæculum VI.
cemus, & lacrymis expiemus. Nemo cri- A.C. 590.
minum suorum enormitate perterrefactus
desperet; Ninivita peccata sua pœniten-
tia triduana, & latro in hora mortis suæ
deleverunt. Dum Deus Optimus præci-
pit, ut invocemus eum, nunquid non sa-
tis indicat, quod nos exauditurus sit?

In fine hujus orationis S. Gregorius indicit Lytaniam, seu Supplicationem publicam ita ordinatam, ut septem hominum catervæ, quamprimum illuxisset Dies proxima Mercurii, ex diversis Ecclesiis procederent, & deinde ad S. Mariam Majorem convenirent. In primo Lytaniæ Mâ-
 agmine Clerici, secundo Abbates cum jores.
 suis Monachis, tertio Abbatissæ cum suis
 Monialibus, quarto infantes, quinto Vi-
 ri laici, sexto viduæ, septimo conjuga-
 tæ processerunt, & quamlibet cohortem
 illius Regionis Presbyteri ducebant. Ex
 hac Supplicatione omnium ordinum Ly-
 taniæ, in Festo S. Marci recitari solitæ,
 quæ Majores dicuntur, originem traxisse
 creduntur. Ceterum in ista Compre-
 catione unius horæ spatio Romanorum
 præsentium octoginta extincti sunt. In-
 terim S. Gregorius populum exhortari,
 & Deum exorare non destitit, donec
 lues cessasset.

Comperto, quod jubente Germano Jo. Diac.
 Præfecto epistolæ suæ interceptæ fuissent, c. 44.

ut

Œculum VI. ut anteverteret Imperatoris Responſum
A. C. 590. quod votis ſuis contrarium fore augura-
 batur, fugere ſtatuit, cumque Romæ
 portis, ubi excubiæ ipſius cauſa poſita
 fuerant, aperte excedere non poſſet,
 ſumto alieno veſtitu manticæ vimineæ
Paul. Diac. vita. n. II. inſylvis & ſpeluncis triduo delituit, Ro-
 manis interea jejunio & oratione conti-
 nua Superos fatigantibus. Tandem Ce-
 lo indice inventus comprehenditur &
 Romam reducitur. Igitur in Eccleſia S.
Greg. I. ep. 20. & IV. ep. 4. Petri tertia Sept. anno 590. ſub initium
 Indictionis nonæ ſolemni Ritu confe-
 cratur. Sedem Apoſtolicam
Mart. Rom. 3. Sept. tenuit annis tredecim.

§. II.

S. Gregorii queſtus.

Lib. I. ep. 3. Amicis omnibus Pontificiam Dignita-
 tem S. Gregorio gratulantibus ipſe
 in amaros queſtus effundebatur. Ad Pau-
 lum Scholaſticum, qui tunc Præturam
 Sicilia dimiſſurus erat, hac de re loqui-
 tur in hunc modum: *non multum curo,
 quod Exteri mihi honorem Sacerdotii gra-
 tulentur, ſed non parum affligor, quod
 illi, quibus ſicut tibi ſtudia mea perſpecta
 ſunt, credant, me ſublimi ſorte aliquo-
 tenus juvari. Nihil mihi utilius fuiſſet,
 quam exoptatam quietem obtinere. Item
 ad Joannem Patriarcham Conſtantino-
 polita-*